

Svensk författningssamling

Lag om ändring i resegarantilagen (2018:1218)

Utfärdad den 26 februari 2026

SFS 2026:96

Publicerad
den 3 mars 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om resegarantilagen (2018:1218) dels att 2, 4, 5, 10–18, 21 och 24 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas åtta nya paragrafer, 12 a, 13 a–13 c, 15 a, 15 b, 17 a och 18 a §§, och närmast före 15 a § en ny rubrik av följande lydelse.

2 § Med resegaranti avses i denna lag ett skydd mot ekonomisk skada som kan drabba resenärer till följd av insolvens hos arrangörer av paketresor eller näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättat uppkomsten av sammanlänkade researrangemang.

Resegaranti enligt denna lag ska ordnas dels i form av en individuell garanti, dels i form av en kollektiv resegarantifond.

4 § Den som är arrangör av en paketresa är skyldig att se till att paketresan omfattas av resegaranti enligt denna lag. Skyldigheten ska fullgöras innan paketresan erbjuds till försäljning.

Om paketresan har satts ihop av en arrangör som är etablerad i ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), är den återförsäljare som är etablerad i ett land inom EES och erbjuder paketresan till försäljning skyldig att se till att paketresan omfattas av resegaranti enligt denna lag.

Paketresor som inte innefattar någon passagerartransport och för vilka betalning inte heller görs förrän efter det att paketresan har genomförts behöver inte omfattas av resegaranti.

5 § Den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av ett sammanlänkat researrangemang är skyldig att se till att researrangemanget omfattas av resegaranti enligt denna lag. Skyldigheten ska fullgöras innan näringsidkaren vidtar åtgärder som möjliggör bokning av ett sammanlänkat researrangemang.

Om näringsidkaren inte ansvarar för någon passagerartransport som ingår i det sammanlänkade researrangemanget och inte heller tar emot betalning förrän efter det att researrangemanget har genomförts, behöver researrangemanget inte omfattas av resegaranti.

10 § För en individuell ordnad garanti gäller att

1. ersättningen får betalas ut till den som erbjuder en fortsättning på paketresan eller tillhandahåller inkvartering eller hemtransport åt resenären,

2. ersättningen ska minskas med det belopp som resenären har fått i ersättning på annat sätt för att resetjänsten inte fullgjorts,

¹ Prop. 2025/26:45, bet. 2025/26:CU10, rskr. 2025/26:161.

3. ersättningen får krävas tillbaka i den utsträckning resenären genom att lämna oriktiga uppgifter har fått högre ersättning än vad som annars skulle ha betalats ut, och

4. rätten till ersättning från garantin upphör om begäran om ersättning inte har framställts inom en viss tid, dock inte kortare än tre månader från det att arrangören av en paketresa eller den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättat uppkomsten av sammanlänkade researrangemang har försatts i konkurs.

Garantin får förenas med villkor om att det som sägs i första stycket 1–3 helt eller delvis inte ska gälla.

11 § En näringsidkare ska anmäla sin verksamhet till den myndighet som avses i 12 §, om näringsidkaren avser att

1. bedriva verksamhet som arrangör,
2. genom förmedling eller på annat sätt underlätta uppkomsten av sammanlänkade researrangemang, eller
3. bedriva verksamhet som återförsäljare för en arrangör som är etablerad i ett land utanför EES.

Näringsidkaren ska lämna de uppgifter om sin verksamhet som är nödvändiga för att frågan om skyldighet att ordna resegaranti ska kunna prövas.

12 § Den myndighet som regeringen bestämmer prövar om det finns en skyldighet att ordna resegaranti enligt denna lag. Myndigheten ska också pröva om det utifrån de krav som föreskrivs i denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen finns förutsättningar för att godkänna en individuellt ordnad garanti och om nivån på garantin ska justeras enligt 12 a §.

Vid prövningen ska hänsyn tas till

1. storleken på de sammanlagda betalningar som gjorts av resenärer för paketresor respektive sammanlänkade researrangemang,
2. tidsperioden mellan delbetalning och slutbetalning och fullgörandet av resetjänsten, och
3. i förekommande fall, den uppskattade kostnaden för hemtransporter.

Myndigheten får bestämma att ett beslut om resegaranti ska gälla omedelbart.

12 a § Vid prövningen enligt 12 § ska myndigheten godta att nivån på den individuellt ordnade garantin sänks med

- 20 procent när resegarantifonden för första gången nått ett kapital om trehundra miljoner kronor,
- 40 procent när resegarantifonden för första gången nått ett kapital om sexhundra miljoner kronor,
- 60 procent när resegarantifonden för första gången nått ett kapital om niohundra miljoner kronor, och
- 80 procent när resegarantifonden för första gången nått ett kapital om 1,2 miljarder kronor.

13 § En individuellt ordnad garanti ska bestå av

1. en betalningsutfästelse som har utfärdats av en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett försäkringsbolag och som fullgörs efter uppmaning,
2. en försäkring,
3. deponerade medel, eller
4. något annat liknande åtagande.

Vid bedömningen av om det finns förutsättningar för att godkänna en garanti enligt 12 § ska det beaktas vilka krav på soliditet, likviditet, riskhantering och tillsyn som gäller för den som står för garantin.

13 a § Resegarantifonden består av särskilt avsatta medel som endast får användas i enlighet med denna lag.

När resegarantifondens kapital uppgår till 1,5 miljarder kronor ska fonden anses vara fullt uppbyggd.

13 b § Arrangörer av paktresor och näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av sammanlänkade researrangemang ska betala en avgift till resegarantifonden.

För paktresor ska avgiften uppgå till ett belopp motsvarande 0,6 procent av paktresans pris. För sammanlänkade researrangemang ska avgiften uppgå till ett belopp motsvarande 0,6 procent av de betalningar som näringsidkaren, som underlättar det sammanlänkade researrangemanget, mottar från resenären.

Skyldigheten att betala avgift ska gälla till dess resegarantifonden anses vara fullt uppbyggd enligt 13 a § andra stycket. Skyldigheten att betala avgift ska dock alltid gälla under de första tolv månader som en reseaktör är skyldig att ordna resegaranti enligt denna lag.

13 c § Om resegarantifondens kapital, efter att ha varit fullt uppbyggt, minskar till under en miljard kronor, ska den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skyldigheten att betala avgift enligt 13 b § åter ska gälla.

14 § En resegaranti som en näringsidkare har ordnat i enlighet med de bestämmelser som gäller för skydd vid insolvens i det land inom EES där näringsidkaren är etablerad ska erkännas som resegaranti enligt denna lag.

En resegaranti som en näringsidkare som inte är etablerad i ett land inom EES har ordnat får erkännas som resegaranti enligt denna lag om den innebär ett skydd mot ekonomisk skada vid insolvens som är likvärdigt med en resegaranti ordnad i enlighet med lagen.

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om de förutsättningar som ska gälla för att en individuellt ordnad garanti ska godkännas.

Förvaltning av resegarantifonden

15 a § Den myndighet som regeringen bestämmer ska förvalta resegarantifonden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om resegarantifondens finansiering och förvaltning.

15 b § Kostnaderna för att förvalta resegarantifonden och för att handlägga ärenden om finansiering av och ersättning ur fonden ska betalas ur fonden enligt de grunder som regeringen bestämmer.

16 § Om de förutsättningar som legat till grund för ett beslut att godkänna en individuellt ordnad garanti enligt 12 § ändras, ska näringsidkaren utan dröjsmål underrätta den myndighet som meddelat beslutet. Näringsidkaren

ska lämna de uppgifter som är nödvändiga för att frågan ska kunna prövas på nytt.

SFS 2026:96

17 § Om inte annat följer av de villkor som gäller för en individuellt ordnad garanti, ska den myndighet som regeringen bestämmer pröva en begäran om ersättning från resegarantin som innebär att en individuellt ordnad garanti tas i anspråk. Vid myndighetens prövning ska 10 § första stycket tillämpas om inte annat följer av sådana villkor som avses i 10 § andra stycket.

17 a § Den myndighet som regeringen bestämmer ska pröva en begäran om ersättning som innebär att resegarantifonden tas i anspråk. Vid prövningen ska 10 § första stycket tillämpas.

18 § När en begäran om ersättning ska prövas av en myndighet enligt 17 eller 17 a §, ska resegarantin tas i anspråk för att ersätta resenären i den utsträckning som framgår av 6–9 §§.

18 a § Vid utbetalningar av ersättning enligt denna lag ska en individuellt ordnad garanti tas i anspråk i första hand.

21 § Sådana uppgifter som anges i 11, 16 och 20 §§ ska lämnas av näringsidkaren på heder och samvete.

24 § Om en näringsidkare, i strid med 4 eller 5 §, inte ser till att en paketresa eller ett sammanlänkat researrangemang omfattas av resegaranti enligt denna lag, ska en sanktionsavgift tas ut.

En sanktionsavgift ska också tas ut av en näringsidkare som inte har underrättat myndigheten enligt 16 § om att de förutsättningar som legat till grund för beslutet att godkänna en individuellt ordnad garanti har ändrats.

Sanktionsavgiften tillfaller staten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för resor där avtalet om resan har ingåtts före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

ELISABETH SVANTESSON

Johan Ndure
(Finansdepartementet)